ČÍSLO 4.

Cesty a Cíle

ROČNÍK VI.

1. března 1928.

OBSAH:

Nepochopené náboženství.
Nejstarší bible.
Radost a štěstí domovem v eubiotických obcích.
Meditace.
Přece nezapomněli.
Dotaz Prof. Kozákovi.
Upozornění členům a příznivcům SB.
Ze Svobodného bratrství.
In margine.
Okénka do života.
Týdenní kalendář SB.
Literatura.

„UNITARIA", PRAHA I., KARLOVA 8.
Knihkupectví a nakladatelství Svobodného bratrství.

Cesty a cíle vycházejí 1. a 15. každého měsíce. Za redakci odpovídá N. F. Čapek. Redakce a správa v Praze I., Karlova 8. (Unitaria). Jednotlivá čísla po 80 hal. Celoroční předplatné Kč 16·—, pololetně Kč 8·—. Kdo podrží ukázkové číslo, je považován za odběratele. — Účet pošt. úř. šek. 21321. — Telefon č. 20121. — Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze č. 238.133-VI-22.

Literatura.

Norbert F. Čapek: Ovládnutí bolesti. Vyšlo jako první svazek „Knižnice vítězného života", která bude přinášeti drobná dílka, v nichž však — jak již prvý svazek naznačuje — budou uloženy cenné poklady a povzbuzení pro každého, kdo chce znovu žíti radostný a plný život. — Vyšlo nákladem „Unitaria", Praha I. Karlova 8. — Stran 16, cena Kč 1·50.

—em—

Eva Horská: Drobné květy, zachycené okamžiky a dvě povídky. Básnická prvotina, články kladenského Svobodného bratrství. Je to sbírka něžných veršů, které vytryskly přímo z duše, přetékající citem a touhou vyjádřiti je pravým způsobem. — Stran 96, cena Kč 13·50. Nákladem J. Šnajdra, Kladno.

Gustav Pallas: Henrik Ibsen. Studie, v níž je naznačen vývoj a život básníkův. Vydalo naklad. „Sfinx". Stran 124, cena Kč 18·—.

F. J. Čečetka: Hra lásky. Román. Vyšlo jako první svazek devítikorunové knihovny v naklad. „Sfinx". Díl I., stran 150.

„The Hibbert Journal", revue světového významu přináší v posledním čísle článek dr. N. F. Čapka o náboženské situaci v Československu. Tato výstižná studie, bohatě doložena čísly osvětluje nová hlediska i pro toho, kdo se domnívá, že naši náboženskou situaci dobře zná. V příštím čísle přineseme několik výňatků z této pozoruhodné studie.

—em—

Nepochopené náboženství.

Náboženství možno porovnati ke klíči. Avšak náboženství, jak se nám jeví u dnešních lidí, je jen slovem. Mám-li místo skutečného klíče jen slovo „klíč", nic jím neotevru. Mnozí náboženští lidé, počínaje od theologů, operují jen slovy a frázemi. Všechny jejich spory točí se kolem slovíček. Pro různý výklad slovíček a z nich utvořených fixních ideí v podobě dogmat a věrouk stává se bratr bratru nepřítelem a Čech Čechovi cizincem.

Leč kdyby i znali klíč a přišli až ke dveřím, nenapadne jim, že klíč sám o sobě nic není, jako dvéře nic nejsou jestli se neotvírají a nelze-li jimi vejít. Oni jsou ochotni dvéře u svatyně velkého života zdobit, před nimi i oltáře stavět, obřady vykonávat — a přes to vše nikam se nedostanou.

Máme-li klíč k velkým pokladům nebo tajemstvím, dáváme na něj velký pozor, aby k němu každý nemohl. Proto musíme u vyšších náboženství rozeznávat dvě věci: vlastní klíč k tajům vyššího života a duchovních sil, a potom vše ostatní, v čem se ten klíč ukrývá před nepovolanými.

V jedné rodině měli vzácnou skřínku. Chovali ji jako nejcennější rodinnou památku. Udělali oltáříček a v něm tu skřínku schovali, a jen když někdo měl narozeniny nebo když přišel vzácný host, tak ji ukazovali. Byli často nemocní, smutní, ztrápení a v takový čas se u svého oltáříčku pomodlili. Trochu se jim ulevilo, ale ne mnoho.

Jedné věci se jim při tom nedostávalo: totiž poznání, že skřínka nebyla sama sobě účelem, ale že byla schránkou pro klíč, který měl otvírati poklady zdraví, radosti a síly. Tak museli zůstat smutní a ztrápení, když o klíči nevěděli.

Je vlastně lhostejné, je-li skřínka prázdná nebo skrývá-li klíč, jestli se klíče nepoužívá. A je pochybné, jestli jsou na tom lépe ti, kteří si nové a lepší skřínky zhotovili, když jsou a zůstávají prázdné.

Tak to přišlo, že pod slovem náboženství se nic životného a skutečného nepodává. Zůstala slovíčka, zůstaly různé úkony a obřady, zůstaly krásné skříně. Jestli dnes člověk používá slova náboženství pro něco skutečně velkého, vydává se v nebezpečí, že budou lidé už ze zvyku hledat v tom jen něco ubohého, neživotného, zešedivělého a zplesnivělého. Že budou hledat jen nějaké „Hofmanské" kapky pro občasné utišení bolesti, občasné uspání duchovním narkotikem, nějaký prostředeček pro slabochy, aby se někdy na chvilku cítili silnými.

Jestli my v Svobodném bratrství přes to vše užíváme slova náboženství, nemíníme tím nic z toho nábožnůstkářského slabošství a sebe omamování, jež pod tím jménem se vyskytuje. Nám jde o klíč, kterým se otvírají dvéře k životnímu umění, k duchovním pokladům, k nadobyčejným silám. Náboženství nám nesmí býti jen oživováním mrtvých vzpomínek, co se někdy stalo a co někdo dokázal, ono naopak musí býti cestou a klíčem k životu velkému a vítěznému.

Vzpomínky, čím byl Bůh v životě lidí před sty a tisíci lety nám nic nejsou platny, jestli

v nich není klíče k životu v Bohu, v němž není nemoci ani smutků, ani trápení, a jen zdraví, síla, radost, nadšení, láska a klid.

Snad někdo řekne: tak nám takový klíč půjč nebo prodej. To není tak snadné, milý čtenáři. Ještě nikdo při zdravém rozumu nepůjčoval klíče nikomu, leč by jej velmi dobře znal. A nikdo také nebude prodávat klíč k dveřím, kde je vstup nepovolaným přísně zakázán.

Účelem toho článku je toliko upozornit na jisté pravdy a odkázati na Ježíšovo: kdo hledá nalézá, a kdo tluče bude mu otevřeno. Musí ovšem hledat opravdově, vytrvale, nikoli mezi hroby a pomníky dávných dob, ale mezi živými, u nichž je zřejmé, že takovou cestu znají a že by připraveným ji mohli ukázat.

Rah—om.

Nejstarší bible.

Evropskému lidstvu dlouho zůstávalo utajeno, že také jiní národové se mohou pochlubit biblemi, a že nejkrásnější místa jejich biblí se vyrovnají nejkrásnějším veršům naší bible, a naopak, že nejméně svatá místa naší křesťansko-židovské bible nemají už nesvatějších pod sebou v žádné druhé bibli, nebo není možno si myslet něco nesvatějšího a Boha nedůstojnějšího než aby schvaloval zabíjení dětí poraženého národa, jako se můžeme dočísti u Jozue kap. 6. a jinde.

Nejstarší známou biblí je Rig-veda. Je to Svaté Písmo Slovanům příbuzných arijských Indů, psané v nejstarší svaté řeči, kterou je beze sporu sanskrit. Rig-veda byla známa už 1000 let před Kristem a Indové věří, že těch

tisíc a sedmnácte písní nebo žalmů, jež Rig-veda obsahuje, bylo vnuknuto Bohem, právě tak, jako se to samé tvrdí o křesťanské bibli.

Arijští Indové patří jako my k bílému plemeni v rozdílu od ostatních indických ras a jejich svatou řečí je sanskrit, kterážto řeč je nám Slovanům o mnoho bližší než na příklad Hebrejština. Jejich slovo Veda je totéž, jako naše slovo věda. Jenže Indům jsou Vedy svatým věděním, a nám je věda „světským" věděním. Také naše „bratr" a „sestra" zní v sanskritu Bratri a Svasri. A takových základních podobností je nemálo.

Je nekřesťanskou pomluvou, jestli se těmto Indům vytýká mnohobožství. Na jednom místě v Rig-vedě čteme na příklad:

„Je jenom jedno Božstvo, ona Velká Duše... A toto Jedno Jediné moudří nazývají různými jmény. Moudří pěvci (básníci) svými slovy budí zdání, jakoby krásou okřídlený byl mnohonásobný, ačkoli je On Jediným."

Aniž bychom v nejmenším chtěli podceňovati i jen jediný verš v kterékoli bibli, který by obsahoval něco pravdivého, krásného nebo dobrého, chtěli jsme jen zdůraznit, že Nejvyšší své zjevení nijak neobmezoval jen na židovsko-křesťanskou bibli. —or—

Jsem přesvědčen, že velký vliv na životní štěstí a na délku života má smýšlení o otázkách věčnosti. Ten člověk žije za stejných okolností silněji, který žije u vědomí, že je bytostí nikoli časovou, ale věčnou, nezničitelnou. Kdybych věděl, že i 200 let dožiji, přece jen pocit, že potom je prázdno, poušť, nebytí, zeslaboval by duši - - (Z přednášky N.F.Č.)

J.U.C. Vladimír Novák:

Radost a štěstí domovem v eubiotických obcích.

Svobodné bratrství usiluje o to, aby si každý člověk uvědomil, že život není jen slzavým údolím a že záleží mnoho na člověku, zda svůj život prosytí krásou a radostí či jen samou zlobou, zármutkem a žalem. Životospráva a vědomé tvoření nálady činí život krásným a šťastným. A když dolehnou naň nepříznivé okolnosti a rány osudu, zmírňují je, učíce umění trpěti a umění netvořiti si nové vlastní bolesti. Nebýt misanthropem v prostředí zdravém a příznivém je při známém sobectví lidském věc snadná, nebýt jím však v neštěstí a zármutku vyžaduje velké síly vůle, ducha i citu a té každý nemá. Skleslý člověk těžko se vymaňuje z vlastní své neblahé sugesce.

Je třeba vytvořit prostředí, kde by žádné zlo — pokud prýští z lidské civilisace i kultury — vůbec nevznikalo a kde by ti, kteří následky tohoto zla byli již zachváceni, mohli býti přivedeni — neohrožují-li druhé — ke šťastnému, radostnému a dokonalému životu, jaký je nejvyšším cílem a touhou Svobodného bratrství.

O takové prostředí usiluje eubiotika vytvořením t. zv. eubiotických obcí, v nichž by mohlo nalézti Svobodné bratrství nejpříznivější půdu pro svůj rozvoj. Eubiotiku, nauku o krásném, dobrém životě vytvořil český badatel, univ. prof. bratislavský MUDr. St. Růžička, který nabyl v odborných kruzích světa tímto dobře vypracovaným učením známého jména. Dokazuje totiž

skvěle, že všechny nemoce a chorobné stavy člověka jsou veskrze následky určitých příčin, kterým lze předejíti a zabrániti.

Hlavní příčinou všech chorob je skutečnost, že lidstvo ztratilo základní přirozenou cestu života t. j. že žije v nepřirozených podmínkách životních, odloučivši se od úzkého soužití s přírodou. Neboť v nynějším typu městském a za dnešní městské a průmyslové civilisace jsou nesmyslně a slepě zanedbávány základní zákony, podmínky a fysiologické potřeby člověka jednotlivce i jeho rodiny. Podmínkou krásného a dokonalého života je tedy reforma bydlení a stavění. Navrhuje proto Dr. Růžička zakládání nových osad, t. zv. eubiotických kolonií a zavádění eubiotických lékařů, jak se o to pokusil v Bratislavě ve spojení s některými shodnými institucemi. V eubiotických koloniích, majících dostatek svěžího vzduchu, slunce, světla, zdravé vody i přirozené rostlinné, obilné i ovocné stravy a oddělených od center městských s jejich úřadovnami, školami a podniky průmyslovými i obchodními, v nichž pracují, pásy luk, zahrad a polí lidé budou bydleti. Všeobecná elektrisace umožní snadnou komunikaci a překlene vzdálenosti.

Zavádět takové podmínky životní, aby lidé vůbec neonemocněli a naučit lidi, aby si sami choroboplodné podmínky nepřiváděli, toť úkol lékařů-eubiotiků, hygieniků. V tomto směru pracuje v Jugoslavii s velkým úspěchem Dr. Stampar.

Podle přesvědčujícího výkladu Dra Růžičky zahynou v eubiotické společnosti samy od sebe

nedostatkem potravy čtyři sociální mory: alkoholismus, tuberkulosa a skrofulosa, pohlavní rozvrat zároveň s chorobami venerickými a s řadou chorob, vzniklých z nesprávné životosprávy a zejména výživy, jakož i luxus a nastoupí abstinence, rozumně prováděný vegetarismus a zdravý, krásný, harmonický život rodinný i veřejný, který nebude udržovat společenskou a třídní nespravedlnost.

Aby však splnila eubiotika naděje, pokud se týče reformy vnitřní, reformy srdce v životě rodinném i společenském, musí se spojiti s hnutím Svobodného bratrství, kde jsou prosloveny a žity tak krásně zásady, činící život krásným a radostným pouze z vlastního srdce, vlastního citu, vlastní vůle a vlastní iniciativy. V ročnících „Cest a cílů", ve všech publikacích Dra Čapka, vydaných v Unitarii (zejména „Nová Brázda", Nálada a její vědomé tvoření, Rytmus tvůrčího života) je to řečeno jasně, zřetelně a nadšeně.

* * *

N. B. Pisatel těchto řádků vyložil na skautské exposici velké putovní opavské výstavy zároveň s Břetislavem Večerkem, známým to školským, skautským a eubiotickým pracovníkem, životně reformní literaturu, kde ovšem nescházely ani „Cesty a cíle" ani publikace Dra Čapka, jež nebyly v žádné jiné exposici výstavy, na níž vůbec velmi málo obrodných hnutí mělo své vlastní exposice. Byla to tedy nejen první skautská výstava v republice, kde nebyla vyložena jen odborná skautská literatura a ukázky praktické skautské činnosti, nýbrž myslím vůbec první exposice, kde byl takový důraz kladen

na obrodnou literaturu, usilující o dokonalý život. Referující tisk si toho rázu také dobře všiml.

(Vážíme si p. J.U.C. V. Nováka, který je přítelem všech obrodných snah a popřáváme místa jeho nadšeným řádkům. Pozn. redakce.)

Meditace.

Pozdvihněme svou mysl k vědomí,
že dnes je doba pro štěstí —
že zde, kde žijeme je místo pro štěstí —
že v nás, v každém, je cesta ku štěstí.

Mám volbu mezi rozčilením a klidem:
volím klid a utišení.

Starosti pominou — já zůstanu.
Trápení nebude — já budu.
Vstupuji na cestu vítězství a
chápu se nových příležitostí k plnějšímu životu.

Uvolňuji napětí nervů a svalů
a okouším klid v celém těle.
Uvolňuji city a tužby, vzdávám se starostí
a vzpomínek trudných, utišuji mysl a srdce
a okouším klid v celé duši —

Tvořím v svém vědomí obraz vyrovnané osobnosti,
povznesené nad svod a klam, nad žal a nevděk
a ztotožňuji se s ním: nic mnou nepohne.

Nořím se do hlubin své duše a uvědomuji si
svou jednotu s Nejvyšším.

Probouzím se k vítěznému životu;
budu od této chvíle viděti více světla a dobra,
budu tvořit nové životní hodnoty a
za mnou, kudy půjdu, zůstane stopa lásky
k člověku.

Přece nezapomnělí.

V právě vyšlém únorovém čísle čas. „Chelčický", orgánu Bratrské Jednoty Chelčického, uveřejnil redaktor p. Fr. Kolátor sympatickou zprávu o kongresu, který se konal 4.—8. září v Praze. Nejen uvádí doslovně celou resoluci kongresu a jednotlivé referáty se jmény řečníků a jména zástupců pro Čechy, ale začíná článek následujícím posudkem:

„Mezinárodní kongres pro pokrok v náboženství v Praze ve dnech 4.—8. září 1927 je rozhodně sympatičtější než konference Lausannská svými lidskými prostředky a dosažitelnými cíly. Nejedná se tu o žádné spojování ohně a vody, o nemožné překlenutí dogmatických rozdílů a obeplutí úskalí, jež představují věroučné zvláštnosti jednotlivých církví, od nichž tyto nikdy neupustí. Pokrok v náboženství znamená jednotné úsilí náboženských organisací i jednotlivců třeba mimo církve za společným velkým cílem: oproštění od nábož. pověr, osvobození svědomí od pout věroučných, k službě Bohu skrze službu člověku — bližnímu, odpoutání od mrtvé litery k zživotnění náboženství v souhlasu s vědou, sociálními povinnostmi přítomné doby, tolerance ve věci svědomí, realisace křesťanství ve všedním životě. — Po několik dní scházel se v representačních místnostech Obecního domu výkvět náboženské inteligence ze zahraničí i domácí ke schůzím a rokování o otázkách, které dnes hýbou celým světem a které budou řešeny třeba proti vůli a přes hlavy církví, pokud tyto ustrnuly v středověkém nazírání na problémy dneška."

Ze známé resoluce kongresové je v článku podtržena věta: „Svět dnes potřebuje životného náboženství, plného vnitřní síly a průbojnosti."

Dotaz Prof. Kozákovi.

V posledním čísle „Naší Doby" napsal Prof. Dr. J. B. Kozák mezi jinými tuto větu: „Co se imputuje našemu protestantskému biblicismu se strany Volné Myšlenky, Svobodného bratrství a církve československé, neodpovídá skutečnosti." Prosíme Prof. Kozáka, aby nám uvedl fakta a my ihned veřejně to opravíme, neboť nemáme morálky „Křesťanské Revue", a podobných listů, abychom něco tvrdili a byvše fakty usvědčeni, zachovali „pobožné" mlčení.

Zatím si dovolujeme uctivý dotaz, je-li prof. K. známo, že čeští protestanté vydali a dosud šíří knihu, kde se na základě bible tvrdí, že prvý člověk Adam, byl stvořen v pátek 25. října, léta 3290 př. Kr.? Je-li libo, můžeme posloužiti dalšími biblicismy.

Upozornění členům a příznivcům SB.

(Pub. org. mem. 1.)

Když bylo zakládáno Svobodné bratrství vládlo v celé republice přesvědčení, že bude brzo provedena rozluka církve a státu a že budou vydány speciální zákony, na jejichž základě bude možno tvořiti svobodné náboženské obce. Proto jsme s vnitřním organisováním SB. čekali a čekali. A když se v tom ohledu ničeho nedělo, zeptali jsme se na místech nejvyšších a byli jsme ujišťováni, že rozluka je na cestě. Tak jsme znovu čekali. Dnes už je všem zřejmé, že rozluka naším presidentem tak často zdůrazňovaná je oddálena na neurčito. Nemůžeme tedy déle čekati a je nutno, abychom přikročili k vnitřní organisaci na základě faktické situace, která pro náboženské obce, jež stojí na zásadě rozluky, je v jistém ohledu stavem ex lex. Jestli pan zahraniční ministr v zahraničním výboru senátu tvrdil, že u nás v ohledu náboženských společností platí rovnoprávnost všude a všem, my toho potvrditi nemůžeme, a s námi nemůže toho potvrditi ani jedna náboženská společnost, která stojí de fakto na zásadě rozluky církve a státu. Kdo chce dnes v duchu našeho presidenta odloučit náboženství od vlivů politických a provádí jeho zásadu odluky, ten nemůže počítati s žádnou rovnoprávností.

Pro toho, kdo tak dosud neučinil, jest tudíž nutno rozlišovati Společnost Svobodného bratrství (která je spolkem a právnickou osobou a má určité, v stanovách přesně vymezené úkoly), od Obce Svobodného bratrství, která jest náboženskou společností, a pro niž jako takovou spolkový zákon neplatí (viz zákon o právu spolčovacím z 15. list. 1867, par. 2.), ale platí pro ní toliko Ústavní listina par. 121., 124., 125. a smlouva Saint-Germain-en-Laye-ská ze dne 10. září 1919, článek 2. a 8.

Úřady nemají dosud pravděpodobně žádných nařízení k provádění těchto zákonů, to však na jejich platnosti nic nemění a my nemůžeme čekat až u každé okresní správy bude v tom ohledu jasno.

Naší výhodou je naše svoboda, naší nevýhodou, že není postaráno, aby náboženské společnosti, kterým byla přiřčena taková práva, měla také jako v jiných zemích možnost tvořiti právnickou osobu a nabývati majetek. Jsou tudíž odkázány na výpomoc spolkovým zákonem. Tomu říkáme právní chaos.

Tolik jsem chtěl říci na vysvětlení, proč a odkud vznikal pocit nejistoty a neurčitosti vzhledem k vnitřní organisaci SB. Tomu bude nyní učiněn konec. Nejdéle do konce června tohoto roku bude provedena vnitřní organisace SB. až do nejmenších detailů. Každý člen bude vědět na čem je a kde je jeho místo, jaká jsou jeho práva a jaké výhody a možnosti se mu poskytují, také bude každému známo, co se od něho očekává, a za jakých podmínek může dosáhnouti toho či onoho.

Prosím Vás všechny o pomocnou ruku. Každému, jehož přihlášku za člena máme zaregistrovanou a o němž není důvodu předpokládati, že ztratil zájem o SB. pošleme nejdéle do konce 15. března příslušné informace. Kdo by nic neobdržel, ať se laskavě přihlásí, nebo při takové práci, která je většinou dobrovolná, může se státi nedopatření. Kdo je více než půl roku přihlášen a chce poznati další vnitřní práci v SB., ať si vyžádá „Dotazník SB. 1." (Platí i pro ty, kteří se přihlásili do OMSB.) O vnitřní práci a organisaci SB. pojednává se výlučně jen ve zvláštní korespondenci.

Norbert F. Čapek, rádce SB.

Ze Svobodného bratrství.

Praha. První večírek Svobodného bratrství, pořádaný 15. února ve velkém sále paláce Radio vydařil se skvěle. V programu střídala se veselá a vážná čísla, těch veselých bylo ovšem více. Mládež SB. vhodným výběrem programu dala celému večírku srdečně intimní ráz. Úvodní scéna s řadou rozmarných nápadů a vtipů, vytvořila hned s počátku dobrou náladu, která vyvrcholila pěkným obrázkem ze života venkovské mládeže, v němž uplatnili se zpěvem, hudbou a žertovným vyprávěním všichni, kdož k tomu mají talent. Ryze uměleckou část programu vyplnili pí Kruisová dvěma zdařilými přednesy Kříč-

kových písní, sl. Staňková svými slovenskými písněmi, br. V. Žižka recitací Křičkových „Chlapců" a sl. Ela Čapková s br. Novákem řadou půvabných tanečků. Program se tedy povšechně líbil, však ještě více byl oceňován duch bratrské družnosti, který mezi účastníky se přes rozdílnost věku, politické a třídní rozdílnosti tak vřele projevoval.

Ke konci klademe si za svou milou povinnost poděkovati všem, kdož přispěli k dokonalému úspěchu večírku. Hlavně pí Kruisové a sl. Staňkové za zpěvy, pí Grossové a pí Farské za doprovod na klavír a dramatickému kroužku „Petr Guth" na Smíchově za předvedení roztomilé jednoaktovky „Zlaté srdíčko". Sestrám za obětavou práci v bufetu a za dárky, jakož i mládeži za uspořádání programu vzdali jsme již náš bratrský dík v našem týdenním kalendáři. — Těšíme se již na příští večírek a přejeme si, aby byl co nejdříve.

Kladno. Premiéra divadelní hry členky SB. s. Evy Horské, konala se 7. února v kladenském městském divadle a měla veliký úspěch. Přejeme naší milé umělkyni mnoho repris.

In margine.

V minulém čísle ocitovali jsme mužná slova profesora evangelického bohosloví dr. Linharta, že dnešním nekatolickým církvím (tudíž hlavně evangelické), jde především o určité politické, mocenské zájmy, a k tomu cíli že se zneužívá i náboženství. Správnost tohoto tvrzení potvrzuje hlavně ta okolnost, že dokud tvořily vládní většinu strany pokrokové, čeští evangelíci spolčovali se s pokrokáři a s nimi prováděli různé akce. Nyní, kdy vládní většinu tvoří t. zv. pravý blok s katolíky a dr. Šrámkem v čele, evangelíci zříkají se pokrokářů a kormidlují do prava. Začlo to evang. „Křesťanskou revuí", která neustává ucházeti se o přízeň katolického duchovenstva. A nyní se na zaostalé pokrokáře obořily i „Kostnické jiskry", které jim vyčítají kromě nenáboženskosti a zaostalosti i nesolidárnost. Mezi jiným jim vytýkají, že se ve svém tisku nezmínili o světové církevní konferenci. Že českým evangelíkům zde neběží o zásadu dokazuje ten fakt, že sami zachovávají stejnou taktiku.

O světovém kongresu pro pokrok v náboženství nezmínili se ve svém oficielním listě ani slovem. Také v referátě v „Naší době" nebyla jich představitelem učiněna ani zmínka o kongresu ač jinak se zmiňoval ve své zprávě o celé řadě jiných náboženských událostí. —em—

Okénka do života.

Čičerinovi stěžovali si někteří naši spisovatelé, kteří u příležitosti oslav 10. výročí revoluce navštívili Rusko, že Rusové dnes nic z naší literatury nepřekládají. Čičerin na to odvětil: „Nu — víte — byla doba v 15. století, kdy Čechové vytvořili píseň „Kdož jste boží bojovníci." Tu znal celý svět — udělejte zase něco takového.

*

„Čech", večerník to lidové strany, zmiňuje se v jednom lednovém čísle ještě o kongresu pro pokrok v náboženství a jeho pořadateli dr. N. F. Čapkovi, jehož nazývá „unitářským patriarchou" (!). Nejvýš pozoruhodnou je však tato poznámka: „Dr. Rádl sice v 1. čísle „Křesťanské revue" nepříznivě kritisoval postup pořadatele kongresu, ale kdo do věci vidí, musí konstatovati, že uvnitř obou pokrokových církví (čsl. a SB.) se horlivě pracuje na struktuře moderního náboženství."

K tomu máme malou poznámku: Dr. Rádl uvedl v 1. čísle „Křesťanské revue" celou řadu nesprávných údajů o přípravách i o průběhu kongresu. Tyto nesprávnosti vyvrátili poručnu Dr. Linhart, dr. Kozák a dr. Kovář. „Křesťanská revue" postavila se však na obvyklé stanovisko našich listů a nepřinesla ani té nejmenší opravy. Možno si položiti otázku zda takovéto „Křesťanské revue" bylo v našem veřejném životě třeba.

*

V jedné lžíci prsti je více živoucích organismů, než je mužů, žen a dětí v celé Evropě. Tento úžasný objev učinil sir Joh Samuel, ředitel rothamstedské výzkumné stanice, který o této věci přednášel ve schůzi Britského koloniálního ústavu v Londýně. Badatelé dříve soudili, že v jedné lžíci prsti je asi 10 milionů těchto organismů, ale nyní pokládají za pravděpodobnější počet 600 milionů až 1 miliardu.

*

Stáří země odhaduje americký geolog Barell na základě studia účinků radioaktivních látek. Praví, že země, která povstala a oddělila se od slunce, potřebovala k tomu asi tři miliardy let, aby nabyla vzhledu nebeského tělesa.

*

Výlet na měsíc. Francouzská astronomická společnost věnovala 5000 franků fondu pro odměny za nejlepší práce letadla, schopného výletu na měsíc.

*

Deset milionů hektolitrů piva vyrobí se v republice za rok.

TÝDENNÍ KALENDÁŘ S.B.

4. března: (*Neděle*) **9·15.** SHROMÁŽDĚNÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE SB. ve velkém sále Slovan. ostr. Řídí br. N. F. Čapek.

10·30. HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Čtení z velkých autorů. Hudbu řídí br. Pravoslav Sádlo. Smyčcové kvarteto: 1. L. w. Beethoven: Adagio As dur. 2. J. S. Bach: Aria.

PŘEDNÁŠKA. Přednáší dr. N. F. Čapek: Zdar a zmar lásky.

15·45. SHROMÁŽDĚNÍ SB. *v Mikulášském kostele* na Staroměstském nám. — Téma kázání br. Čapka: Zlidštění života.

5. března: (*Pondělí*) CVIČENÍ ZPĚVU, Karlova 8. Řídí p. Esop.

6. března: (*Úterý*) **19·30.** VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ v paláci Radio na Vinohradech, Fochova tř., velký sál. Společné zpěvy. Zodpovědění dotazů.

PŘEDNÁŠKA dr. N. F. Čapka: Zdar a zmar lásky.

7. března: (*Středa*) **19·30** KLUB MLADÝCH ŽEN. Vede pí Gammová.

8. března: (*Čtvrtek*) **14.** PORADY br. Čapka.

19·30. SCHŮZE UČITELŮ NŠSB.

19·30. KLUB MLADÝCH ŽEN. (Pro ženy i muže) Karlova 8. Vede pí Gammová.

9. března: (*Pátek*) **20.** MLÁDEŽ SB. v Karlově ul. 8.

11. března: (*Neděle*) **9·15.** NEDĚLNÍ ŠKOLA SB. ve velkém sále Slovanského ostr. Vede br. N. F. Čapek.

10·30 HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB. ve velkém sále Slovanského ostrova. Téma přednášky dr. N. F. Čapka: Pokrok a pohlaví.

15·45. Shromáždění SB. v Mikulášském chrámě na Staroměstském náměstí. Téma kázání dr. N. F. Čapka: Slunce v duši.

„Unitaria", tiskárna Svobodného bratrství, Praha.